

[Kalmæs]

denne lovgivning, og derfor må vi stadig væk betragte dette lovforslag som meget vigtigt.

Da vi havde første behandling af dette lovforslag, blev der talt meget om den store rækkevidde af lovforslaget og de utallige bemyndigelser, der blev givet til energiministeren i det. Det er faktisk sådan, at alle partier her i folketinget talte om disse – undtagen VS. Jeg ved ikke, om det var en forglemmelse, eller om man mener, at det er i orden. Men alle andre talte om, at det egentlig var lidt utrygt med de meget store bemyndigelser, og alle partierne burde derfor egentlig være indstillet på at gøre noget ved det.

Vi har stillet et par ændringsforslag, som netop skulle gøre noget ved det, som skulle bringe en del af kontrollen tilbage til folketinget. Det drejer sig om vores ændringsforslag nr. 4 og nr. 10. Det sidste drejer sig om den situation, der er, når vi skal til at udbyde arealer, hvor firmaer kan søge om tilladelse til at lede efter olie og gas og udvinde olie og gas af den danske undergrund. Vi foreslår, at det skal ske efter en folketingsbeslutning, netop fordi det er en meget væsentlig sag, langt vigtigere end mange af de lovforslag og folketingsbeslutninger, vi i øvrigt beskæftiger os med her i tinget. At det er vigtigt, hvordan sådanne bevillinger bliver udformet, kan vi jo se af det besvær, vi har med at få ændret den bevilling, der er givet til A. P. Møller. Det har været meget svært at få den ændret, og vi har altså ikke kunnet komme igennem med det gennem lovforslag.

Lovforslaget taler om, at før man foretager en sådan udbyden af arealer til efterforskning, skal det forelægges det energipolitiske udvalg. Jeg må sige, at jeg giver ikke meget for den formulering i lovforslaget, efter at jeg nu har deltaget i undergrundsudvalget, hvor vi har »behandlet« aftalen med A. P. Møller. »Behandlet« skal nok sættes i gåseøjne, for i den sidste ende har det været en farce. Det har været helt tilfældigt, om udvalgsmedlemmerne har fået indkaldelse til møde og papir til møderne eller ej. På den baggrund må jeg sige, at en formulering, der blot taler om, at det skal forelægges, mener jeg er fuldstændig uacceptabel. Jeg gad vide, om der er nogen som helst her i salen, der tør påstå, at den behandling, som aftalen med A. P. Møller har fået i undergrundsudvalget, har været fuldt tilfredsstillende. Jeg tror ikke engang, energiministeren tør påstå det.

Ved at kræve en folketingsbeslutning vil der være mulighed for, at der vil være tid til en behandling, og at man kan få en grundig behandling. Alle burde egentlig kunne gå ind for det.

Jeg vil gerne citere fra førstebehandlingen fra det, som hr. Arne Christiansen sagde. Det findes sp. 8783 i folketingets forhandlinger 1980-81:

»Det vil, som ministeren præciserer, blive en rammelov, dvs. en lov, hvis administration og effekt i vid udstrækning vil være afhængig af ministerens udnyttelse af de utallige – jeg har endnu ikke formået at få det nøjagtige tal frem – bemyndigelser, som lovforslaget indeholder.«

Videre siger hr. Arne Christiansen i sp. 8784:

»Det tror jeg vi bliver nødt til at se nærmere på under udvalgsarbejdet.«

Jeg vil da gerne spørge hr. Arne Christiansen, hvad man har gjort ved det fra venstres side. Hvis det ikke var rent mundsvejr, burde man så ikke gå ind i det, eventuelt i en udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, eller støtte nogle af de ændringsforslag, som SF har stillet?

Jeg vil også gerne citere et lille stykke fra fru Annelise Gotfredsens tale ved førstebehandlingen. Det står sp. 8785. Der blev sagt:

»Generelt vil jeg om lovforslaget sige, at vi vel næppe på noget andet område har en lovgivning med så mange bemyndigelser – og bemyndigelser, der giver en minister så stor magt. Jeg må beklage den omsiggribende tendens, og det er jo ikke mindst uheldigt på dette område.«

Åbenbart accepterer man alligevel fra venstres og konservatives side fuldt ud, hvad der ligger i lovforslaget. Så det, der blev sagt ved første behandling, var åbenbart kun ren snak.

Vores ændringsforslag nr. 4 udspringer af, at vi mener, man burde kræve en tilslutning fra det energipolitiske udvalg i stedet for at forelægge sagen, når det drejer sig om tildeling af den enkelte bevilling. Noget sådant er ikke særlig hensigtsmæssigt at behandle i folketingssalen, men vi synes, det måtte være rimeligt, at man i det mindste forlanger en tilslutning fra udvalget.

Jeg vil gerne sige i den forbindelse, at vi er tilfredse med, at der er kommet en bemærkning ind i betænkningen om, at man